

[Bækgaard.]

ligesom der ved Ændringer i bestaaende Love maa tilføres Kommunerne større Indtægter paa anden Maade; jeg skal ikke opregne paa hvilken Maade, thi det er angivet baade i Bemærkningerne og i Ordførers Tale.

Med Hensyn til Statens Overtagelse af visse Udgifter, der nu afholdes af Kommunerne, har jeg sammen med flere Partifæller allerede paa et tidligere Tidspunkt forelagt Forslag i saa Henseende. Det drejede sig baade om Udgifterne til Sygehuse, til abnorme og aandssvage og til Aldersrente. Maa jeg med Hensyn til Aldersrenten sige, at den eneste Beregning, man fik fra den højtærede Indenrigsminister, gik ud paa, at det her kun vilde dreje sig om 2 Millioner for Kommunerne. Jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorledes den højtærede Minister kommer til det Tal. Landkommunernes Udgifter til Aldersrente udgør mellem 10 og 11 Mill. Kr.; og de fem Tolvtedele foreslaas nu nedskrevet med to Tolvtedele, som overføres til Staten. Det skulde altsaa efter min Beregning nærmere være 5 Millioner end 2. (Afbrudelse af *Indenrigsministeren* [Dahlgaard]). Det er, fordi Ministeren ikke har læst Bemærkningerne og Forelæggelsestalen. Ministeren tænker maaske paa et tidligere Forslag. Dèr var det ganske rigtigt en Femtedel, men her er det, som paavist af det ærede Medlem, der forelagde Forslaget, to Femtedele.

For Statens Vedkommende er der ogsaa peget paa at finde andre Midler. Navnlig vil jeg gerne henviser til, at der sikkert er adskillige Omraader, hvor man i disse Tider kan gribe ind og søge at formindske Statens Udgifter, saaledes at vi kommer i Balance med den Bæreevne, der nu findes i Befolkningen. Naar Ministeren nu saa ihærdigt forlanger, at vi skal anvise Midler, vil jeg gerne understrege, hvad der før blev sagt, at dette ikke tidligere har været Coutume fra de Partiers Side, naar de som Opposition forelagde Forslag, og man har jo ogsaa Eksempler paa, at de som Regeringspartier har fremsat Forslag, hvor det ikke er paavist, hvorledes der skal skaffes Dækning for de Midler, der skal bruges.

Der er endnu et Par Bemærkninger af den højtærede Minister, som jeg gerne vil knytte et Par Ord til. Med Hensyn til Virkningen har jeg allerede peget paa, at Lovforslaget vil betyde en ikke uvæsentlig Skattelettelse for Kommunerne, og det trænges der haardt til for Tiden. Private Lovforslag plejer ikke at være ledsaget af

Bemærkninger, men desuagtet er de her forelagte Lovforslag ledsaget af nogle Bemærkninger. Den højtærede Ministers Argumentation og de Eksempler, han fremførte, gik ud paa, at de samme Udgifter paa anden Maade skal udredes af de kommunale Kasser, men det er, som sagt, slet ikke Meningen, og derfor er det unødvendigt at gaa ind paa de enkelte Bestemmelser. Kun med Hensyn til Aldersrenten har jeg peget paa noget, der har undgaaet Ministerens Opmærksomhed. Den højtærede Minister dvælede et Øjeblik ved de vedtagne Kriseforslag og spurgte, om det var Meningen, at der skulde ske Lettelser paa begge Maader i April Maaned, idet de vedtagne Kriselove jo bevirkede en Skattnedsættelse og for en Del Landbrugeres Vedkommende en fuldstændig Slettelse og Overførelse. Jeg vil i den Anledning spørge, om det er Meningen med at nævne April Maaned, at denne Kriselovgivning for Landbrugets Vedkommende skulde høre op til den Tid. Det kan nemlig efter min Opfattelse passe med de Beløb, der er blevet bevilget, og det ligger da nær at slutte, at der ikke vil blive bevilget større Beløb. Som det er angivet, vil det Beløb, der er Brug for, ligge nærmere ved 50 end ved 30 Mill. Kr., og det Beløb, man har anslaaet, skulde jo strække til for hele Aaret. Men efter hvad der er blevet brugt, vil det vistnok ikke strække til for mere end 7 Maaneder, og saa kommer vi til Udgangen af April Maaned. Dersom Forholdet er det, at Beløbet kan strække til for den Maaned, skal der ikke være noget i Vejen for at forhandle om en Ordning, som ikke giver dobbelt Erstatning for Skatten i den Maaned; det kommer vi sikkert over.

Den højtærede Minister udtalte sig ogsaa stærkt kritisk om, at der var et bestemt Lovforslag, som Landstinget „slyttede“. Efter den store Betydning, som den paagældende Sag har for vore Kreditforhold, og da det er af Vigtighed, at der ikke tages fejl paa dette Omraade, tror jeg ikke, den højtærede Minister har Ret til at kritisere Landstinget paa dette Punkt og tale om Sagens Slytning, fordi der arbejdes paa den over en Maaned.

Den højtærede Minister anerkendte Venstres Synspunkt med Hensyn til at ville udligne noget af den Forskellighed, der er mellem Kommunerne indbyrdes med Hensyn til Skattens Tyngde, og det kan jo kun glæde os, at vort Synspunkt der falder nogenlunde sammen med Ministerens. Men saa siger den højtærede Minister, at det er i Landbokommissionen